

Amsterdam 28/12/98

Bep Vermerris
Ravensteinlaan 65
4481 C J kloetinge
A. D. J. J. J. J.
keizerspracht 7021
1017 EV Amsterdam

Lieve Bep,
Met een schok van ontzetting
vernam ik via mijn vader het overlijden
van David. Worden schieten te kort om
ons, Vera en ik, medeleven te betuigen
om reden van boosheid en onrechtvaardig-
heid. In zekere zin was David mijn
vriend en ik heb een vriend verloren.
Als ik maatschappelijk "outspoorde" of
in een ziekenhuis verzeilde, kreeg ik
van hem altijd een briefje met een
paar opbeurende woorden. Ik mocht
van hem nog op 2 november j.l. een
krabbel ontvangen waarin hij kennelijk
liever over jou schreef dan over zich
zelf. Hij liet wel doorschemeren dat

naar zijn mening, Job, uit het boek Job,
er beter voor stond dan hij zelf.

Je bent petrouwd, zoals de Engelschen het
zeffen, voor „the better and the worse“.

Jij werd ernstig ziek en David was er
om je bij te staan. Je houdt het toch
niet voor mogelijk dat hij zo ernstig
ziek werd, dat jij hem moest bijstaan.

Een vriend van mij is heel peesam, maar
de stem die hij verlaat is van jou en
de kinderen heespeam.

We moeten door! In het grootste pelek
zit het grootste verdriet verborgen. Jij
moet je strijd alleen voort zetten om beter
te worden. Hee, niet alleen, maar met
de stem van je zonen en in de peest van
David. We kunnen niet anders dan
berusten, Bas. Ik wil berusten met
de woorden van Yourenaar, die niet het
verdriet van je kan afnemen maar wel heel
tot troost kunnen strekken.

„We should not weep for what no longer is,
but smile to what has been.“

Maak nu de betuigen ons mede-
leven met jou en de kinderen en wens
jullie veel levensvrede toe voor de komende
tijden. Adel Dirlwage